

دانیال و پایان زمان

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: لوقا باب ۱۶ آیه ۱۰؛ دانیال باب های ۱ و ۲، باب ۳ آیات ۱ تا ۶؛ مکاشفه باب ۱۳ آیات ۱۱ تا ۱۵؛ دانیال باب ۳ آیات ۱۳ تا ۱۸؛ یوحنا باب ۳ آیه ۷؛ دانیال باب های ۴ و ۶.

آیه حفظی: «سپس به دانیال گفت: خدای تو از تمام خدایان بزرگتر است. او خداوند همه پادشاهان است و اسرار پنهانی را آشکار می‌سازد، زیرا تو توانستی این راز را آشکار کنی» (دانیال باب ۲ آیه ۴۷).

خداوند نقشه های بزرگی برای اسرائیل گهن داشت. «و شما برای من مملکت گهنه و اُمت مقدس خواهید بود» (خروج باب ۱۹ آیه ۶). این قوم مقدس و این جماعت کاهنان قرار بود شاهدان برای خدای یگانه در جهان باشند (اشعیا باب ۴۳ آیات ۱۰ و ۱۲ را ببینید). متأسفانه، این امت فراخوانده شده، خدا را نادیده گرفتند. و سرانجام به اسارت بابلیان در آمدند. جالب است بدانیم که خدا همچنان قادر بود با وجود فاجعه اسارت، از برخی افراد یهودی بعنوان شاهدانش، استفاده کند. به عبارت دیگر، خدا تا حدی از طریق دانیال و سه یار اسیر او، آنچه که از طریق اسرائیل و قوم یهودا تحقق نیافته بود را کامل می کرد. در یک مفهوم، این مردان نمونه ای از آنچه بودند که امت اسرائیل باید می بود و انجام می داد. آری، داستان های ایشان در زمان و مکانی متفاوت، بسیار پیش تر از روزهای پایانی اتفاق افتاد. ولی همچنان می توانیم ویژگی ها و خصوصیات در این مردان بیابیم که به عنوان الگوی ما عمل کنند، ما که نه تنها در روزهای پایانی زندگی می کنیم، بلکه فراخوانده شده ایم که شاهدان خدا در جهانی باشیم که مانند بت پرستان دربار بابل، او را نمی شناسند. ما از داستان های آنها چه چیزهایی می توانیم بیاموزیم؟

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۴ آوریل آماده شوید.

امین بودن در کوچکترین امور

«کسی که در امور کوچک درستکار باشد، در کارهای بزرگ هم درستکار خواهد بود و کسی که در امور کوچک نادرست باشد، در کارهای بزرگ هم نادرست خواهد بود» (لوقا باب ۱۶ آیه ۱۰).

به سخنان عیسی در اینجا توجه کنید. «نادرستی [و بی تفاوتی] نسبت به کوچک ترین امور» بسیار آسان است، اینطور نیست؟ مشکل «کوچکترین امور» نیست، گرچه کوچکترین چیزها هم در جای خود از اهمیت خاصی برخوردار هستند. همانطور که اکثر ما چه بواسطه تجربه شخصی یا توسط عبرت های دیگران (یا هر دو) می دانیم، مشکل این است که بی تفاوتی اول به بی تفاوتی دوم و به همین منوال ادامه یافته تا اینکه «در بزرگترین امور نادرست» می شویم. با این فکر در ذهن، داستان باب ۱ دانیال، نخستین تجربه های این چهار یهودی در اسارت بابل را انتخاب می کنیم.

دانیال باب ۱ را بخوانید. موضعی که دانیال، حننیا، میثائیل و عزریا گرفتند، به چه روش هایی آنچه را که اسرائیل باستان باید برای امت ها می بود منعکس می کند؟ تثنیه باب ۴ آیات ۶ تا ۸ و زکریا باب ۸ آیه ۲۳ را نیز ببینید.

اگر چه آیات فوق بطور مستقیم نوع رژیم غذایی دانیال و دوستانش را به داشتن «ده برابر دانش» آنان نسبت به دیگران ربط نمی دهند (دانیال باب ۱ آیه ۲۰) ولی با این حال این ارتباط به وضوح در آنجا وجود دارد. این باب همچنین می گوید که خدا به ایشان این دانش و حکمت را داده است. یعنی، خداوند توانست با آنان کار کند، بخاطر این که آنان در خوردن غذاهای ناپاک بابل پرهیز کردند. آنها اطاعت نمودند و خدا مطیع بودن ایشان را برکت داد. آیا اگر اسرائیل به عنوان یک مجموعه مانند این چهار مرد جوان، صادقانه و وفادارانه مطیع آموزه های کتاب مقدس بودند، خدا کاری مانند آنچه برای آن چهار مرد انجام داد، برای ایشان نیز انجام نمی داد؟ مطمئناً. و آیا او این کار را هم اکنون در روزهای پایانی، اگر ما وفادار باشیم، برایمان انجام نخواهد داد؟

از آنجایی که نور و حقایق زیادی به ما داده شده است، ما به عنوان یک کلیسا باید از خود پرسیم: آیا نسبت به آنچه که به ما داده شده است، وفادار و مطیع هستیم؟ در عین حال، چگونه هر کدام از ما بصورت فردی می توانیم مسئولیت هایی داشته باشیم که ما را قادر سازد تا شاهدان قدرتمندی برای خدا باشیم؟

فروتنی دانیال

در سرتاسر جهان و برای هزاران سال، باب ۲ دانیال به تعداد بیشماری از مردم کمک نمود تا به خدای کتاب مقدس ایمان آورند. این باب شواهد قدرتمند عقلانی نه تنها برای وجود خدا، بلکه برای علم غیب او ارائه می دهد. در حقیقت، مکاشفه ای که این باب از علم غیب خدا ارائه می دهد، گواهی بر وجود خداست.

دانیال باب ۲ را بخوانید. این باب چگونه شواهدی قانع کننده برای واقعیت خدا ارائه می دهد؟ به اروپای امروزی آنگونه که در کتاب دانیال به تصویر کشیده شده است، توجه کنید (دانیال باب ۲ آیات ۴۰ تا ۴۳). چگونه ممکن است مردی که در ۲۶۰۰ سال پیش زندگی می کرد، بدون وحی و الهام، بتواند چنین دقیق شرایط را در اینجا توصیف کند؟

دانیال آشکارا و بدون اینکه خجل باشد تمامی اعتبار آنچه که برایش نمایان شده بود را به خدا نسبت می دهد. او چقدر راحت می توانست برای حکمت و فهمی که در باره رویای پادشاه و تعبیر آن به او عطا شده بود خودستائی کند! اما دانیال بهتر از آن می دانست. دعاهای او و دیگران (دانیال باب ۲ آیات ۱۷ تا ۲۳)، وابستگی مطلق ایشان را به خدا نشان داد؛ در غیر اینصورت آنها با سایر مردان خردمند می مردند. کمی بعد، دانیال به پادشاه یادآوری کرد که هیچکدام از مردان حرفه ای حکیم، جادوگران و یا ساحران او قادر نبودند تا رویای پادشاه را بازگو کنند. در مقابل، خدای آسمان می تواند اسرار را فاش سازد، زیرا او تنها خدای حقیقی است. بنابراین، دانیال در فروتنی و وابستگی اش به خدا، قادر بود یک شاهد قدرتمند باشد. اگر دانیال در آن زمان فروتنی نشان داد، ما امروزه تا چه میزان بیشتر باید فروتن باشیم؟ گذشته از هر چیز، ما الهامی از نقشه نجات داریم که دانیال نداشت؛ و اگر چیزی بتواند ما را فروتن نگه دارد، باید دانش آنچه که عیسی بر روی صلیب انجام داد، باشد.

صلیب چه چیزی درباره فروتنی به ما می آموزد؟ چه چیزی به ما در مورد نه تنها گناهکاری ما بلکه وابستگی مطلقمان به خدا برای نجات، می گوید؟ به این بیاندیشید که بدون صلیب چه وضعیتی می داشتید. پس ما باید در مورد چه چیزی غیر از صلیب، به خود ببالیم؟ غلاطیان باب ۶ آیه ۱۴ را ببینید.

مثال طلایی

شاگردان کتاب مقدس برای مدت هاست که متوجه ارتباط میان باب ۳ دانیال، داستان سه عبرانی در دشت دورا و باب ۱۳ مکاشفه شده اند؛ تصویری از جفایی که قوم خدا در گذشته با آن روبرو شدند و در روزهای پایانی نیز تجربه خواهند کرد.

دانیال باب ۳ آیات ۱ تا ۶ را با مکاشفه باب ۱۳ آیات ۱۱ تا ۱۵ مقایسه کنید. شباهت های میان این آیات کدامند؟

در هر دو مورد، مسئله عبادت در مرکزیت قرار دارد، اما هر دو در مورد عبادتی سخن می گویند که اجباری است. یعنی، قدرت های سیاسی خواستار کرنش و پرستشی هستند که فقط به خداوند تعلق دارد.

دانیال باب ۳ آیات ۱۳ تا ۱۸ را بخوانید. ما از این داستان، چه چیزی می توانیم بیاموزیم که به ما در درک نه تنها آنچه در روزهای پایانی با آن مواجه خواهیم شد، بلکه نحوه روبرو شدن با آن، کمک کند؟

نبوکدنصر به عنوان قدرتمندترین حاکم زمین، این مردان و خدایشان را به تمسخر گرفت و گفت، «کدام خدایی است که بتواند شما را از دست من نجات دهد؟» او خیلی زود دریافت که آن خدا که بود، زیرا بعدها اعلام نمود: «سپاس بر خدای شدربک، میشک و عبدنغو! او فرشته خود را فرستاد تا این مردانی که او را خدمت می کنند و به او توکل دارند و از فرمان من سرپیچی کردند و جان خود را به خطر انداختند تا در مقابل خدای دیگری جز خدای خودشان سجده نکنند، نجات دهد» (دانیال باب ۳ آیه ۲۸).

بدون تردید، پادشاه پس از دیدن چنین معجزه ای، متقاعد شد که چیز خاصی در مورد خدایی که این مردان خادم او بودند، وجود داشت.

فرض کنید، حتی اگر این مردان جوان از شعله های آتش نجات نمی یافتند، چیزی که آنها متوجه شدند دور از احتمال نبود (دانیال باب ۳ آیه ۱۸). چرا آنها با وجود اینکه ممکن بود زنده در آتش سوزانیده شوند، از فرمان پادشاه اطاعت نمی کردند؟ این داستان، شهادتی قدرتمند از ایمان و تمایل ایشان به ایستادگی بر سر آنچه باور داشتند، صرف نظر از عواقب آن، می باشد.

هنگامی که مسئله عبادت در روزهای پایانی مطرح می شود، ما چگونه می توانیم مطمئن باشیم که مانند این مردان وفادار بمانیم؟ اگر ما اکنون در آنچه «کوچکترین» است، امین نیستیم، چه چیزی باعث می شود فکر کنیم در چیزی به بزرگی بحران پایانی امین باشیم؟

چهارشنبه

۱۱ آوریل

تغییر کیش و ایمان آوردن غیریهودیان

باب ۳ دانیال با اذعان نبوکدنصر به (وجود و قدرت خدای حقیقی) آغاز می شود. اما اذعان به وجود خدا و قدرت او مانند داشتن تجربه تولد تازه نمی باشد، چیزی که عیسی فرمود برای نجات از اهمیت خاصی برخوردار است (یوحنا باب ۳ آیه ۷ را ببینید). در حقیقت، فردی که در دانیال باب ۴ آیه ۳۰ به تصویر کشیده شده است، جانی نبود که از ایمان به خدا برخوردار باشد.

دانیال باب ۴ آیه ۳۰ را بخوانید. مشکل این مرد چه بود؟ یوحنا باب ۱۵ آیه ۵، اعمال رسولان باب ۱۷ آیه ۲۸ و دانیال باب ۵ آیه ۲۳ را نیز ببینید.

اگر چه پیش از زمانی که فصل به پایان برسد، نبوکدنصر به شیوه ای نا مطبوع آموخت که تمام قدرت های حقیقی در خدا هستند و بدون خدا او چیزی نیست. «پادشاهی که قبلاً مغرور بود، فرزند فروتن خدا شده بود؛ آن حاکم مستبد و از خود راضی، به پادشاه عاقل و مهربان تبدیل شده بود. او که خدای آسمان را به مبارزه طلبیده و به او کفر گفته بود، اکنون بر قدرت خدای تعالی اذعان داشت و صادقانه بدنبال ترویج ترس از خداوند و سعادت بندگانش بود. نبوکدنصر تحت سرزنش خدا که پادشاه پادشاهان و خداوند خداوندان است، دست کم درسی را آموخت که همه حاکمان باید بیاموزند — عظمت واقعی شامل نیکوئی حقیقی می شود. او خداوند را به عنوان خدای زنده پذیرفت و گفت، اکنون من نبوکدنصر، پادشاه آسمان ها را حمد و سپاس می گویم. جلال از آن اوست که تمام کارهایش برحق است و می تواند متکبران را فروتن و پست سازد» — الن جی. وایت، Ellen G. White, *Prophets and Kings*, p. 521

دانیال باب ۴ آیه ۳۵ را بخوانید. نبوکدنصر در اینجا نیز چه حقایقی در مورد خدا بیان می کند؟

باب ۴ دانیال به اعتراف یک غیر یهودی مبنی بر اقتدار، سلطه و قدرت خدای «عبرانیان» پایان می یابد. در یک مفهوم، این صحنه منادی آن چیزی است در کلیسای اولیه اتفاق افتاد. یعنی زمانی که غیر یهودیان از طریق شهادت یهودیان و قدرت خدا، حقیقت را در مورد خداوند آموختند و شروع به اعلام آن حقیقت به جهانیان نمودند.

یوحنا باب ۳ آیه ۷ را بخوانید. اگر چه ما به وقایع پایان زمان به عنوان حکم مرگ، عبادت و جفا نگاه می کنیم، در اینجا عیسی چه چیزی می گوید که فراتر از هر چیز دیگر، مردم را برای روزهای پایانی آماده می کند؟

۱۲ آوریل

پنجشنبه

وفاداری دانیال

دانیال باب ۶ را بخوانید و به پرسش های زیر پاسخ دهید:

۱. دانیال باب ۶ آیات ۴ و ۵ چه چیزی در مورد شخصیت دانیال نمایان می سازند؟ ما درباره اینکه چگونه باید دیده شویم، چه درس هایی از این آیات می توانیم برداشت کنیم؟

۲. چه شباهت هایی می توانیم در این باب بیابیم که آن را به اتفاقات پایان جهان آنگونه که در کتاب مکاشفه به تصویر کشیده شده اند، مرتبط می سازد؟ مکاشفه باب ۱۳ آیات ۴ و ۸ و ۱۱ تا ۱۷ را ببینید.

۳. خود را به جای دانیال در این موقعیت قرار دهید. چه منطق یا استدلالی می توانست برای دعا نکردن ارائه دهد؟ یعنی، چگونه می توانست امتناع خود را توجیه کند و از این رو، خود را از افتادن در چاه شیرها برهاند؟

۴. شما فکر می کنید چرا دانیال مانند همیشه به دعا کردن ادامه داد، حتی اگر چه الزاماً مجبور نبود؟

۵. داریوش پادشاه پیش از اینکه دانیال به درون چاه شیرها انداخته شود، چه چیزی گفت (دانیال باب ۶ آیه ۱۶)، که نشان داد او چیزی در مورد قدرت خدای دانیال می دانست؟ چه چیزی در سخنان او، شهادت دانیال به پادشاه در رابطه با خدایی که او عبادت و خدمت می کرد، نشان داد؟

۱۳ آوریل

جمعه

مطالعه بیشتر: «همچنانکه ما به انتهای تاریخ این جهان نزدیک می شویم، پیشگویی های ثابت شده توسط دانیال، توجه ویژه ما را می طلبد، زیرا آنها با زمانی که ما در آن زندگی می کنیم، مرتبط هستند. آموزه های آخرین کتاب عهد جدید باید با این مطالب مرتبط شوند. شیطان بسیاری را هدایت کرده است تا باور کنند که بخش های پیشگویی نوشته های دانیال و یوحنا افشاء کننده قابل درک نبودند. اما وعده واضح است که برکتی ویژه، مطالعه این پیشگویی ها را به همراه خواهد داشت. 'خردمندان همه چیز را درک خواهند کرد' [دانیال باب ۱۲ آیه ۱۰]، و از رؤیای دانیال سخن می گفت که باید در در روزهای پایانی آشکار شود؛ و از مکاشفه ای که مسیح به خدمتگزارش یوحنا داد برای راهنمایی قوم خدا در طول قرن ها، وعده این است، 'خوشا به حال کسی که این را می خواند و کسانی که به کلمات این نبوت گوش دهند و طبق آنچه در آن نوشته شده است، عمل کنند.' مکاشفه باب ۱ آیه ۳.» — الن جی. وایت،

Ellen G. White, *Prophets and Kings*, p. 547

اگر چه تمایل داریم در زمینه ظهور و سقوط ملت ها، داوری (دانیال باب ۷ آیه ۲۲ و ۲۶، باب ۸ آیه ۱۴) و نجات نهایی قوم خدا در زمان سختی ها (دانیال باب ۱۲ آیه ۱) به کتاب دانیال بنگریم؛ این هفته دیدیم که کتاب دانیال همچنین می تواند نمونه هایی از مفهوم آماده بودن فردی ما برای مشکلات و جفا های در زمان بروزشان، ارائه می دهد. در این معنا، این روایات، پیام های بسیار مهمی در روزهای پایانی به ما ارائه می دهند. گذشته از هر چیز، آگاهی از «نشان وحش» و «زمان سختی ها» و جفا های پیش رو هر چند هم مفید باشد، اگر ما این نوع تجربه با خدا را که لازم داریم نداشتیم، تمام این دانش ها تنها باعث محکومیت ما خواهند شد. بیش از هر چیز دیگر، ما به تجربه «تولد تازه» نیاز داریم که دانیال و دیگران از جمله نبوکدنصر داشتند.

سوالاتی برای بحث

۱. دعای دانیال در باب ۹ آیات ۳ تا ۱۹ را بخوانید. این دعا چگونه نشان می دهد که دانیال فیض را درک کرد و اینکه خدا با لطف خود، بر خلاف هر گونه شایستگی یا خوبی از طرف ما، به ما محبت می کند و ما را نجات می دهد؟ چرا نه تنها درک این حقیقت، بلکه تجربه کردن آن نیز بسیار اهمیت دارد؟

۲. در کلاس در مورد چالشی که سه فرد عبرانی (دانیال باب ۳) و دانیال (دانیال باب ۶) در زمینه ایستادگی در زمانی که فعالیت های مذهبی ایشان مورد تهدید مقامات سیاسی قرار گرفتند، بحث کنید. در دو روایت چه تشابهاتی می یابیم؟ چه تفاوت هایی؟ و ما از هر دو روایت چه چیزی درباره وفاداری و اینکه شاهدانی قدرتمند باشیم، می توانیم بیاموزیم؟

۳. داشتن «تولد تازه» به چه معناست؟ چرا عیسی فرمود ما «باید دوباره متولد شویم» (یوحنا باب ۳ آیه ۷)؟

دعا برای خانواده هندی

توسط اندرو مک چسنی، تبلیغ دینی ادونتیست

آرپیتا بوسله، دانش‌آموز ۱۴ ساله در مدرسه ادونتیست روز هفتم در غرب هند، زمانی که کامیونی از پشت به ارابه پدرش اصابت نمود، او را از دست داد. شدت تصادف باعث شد پدرش، روئاصحاب بوسله به داخل مسیر جلوی دو گاو پرتاب شود و با خودرویی دیگر برخورد کند.

هراس و شوک ایجاد شده از مرگ وی باعث شد مادرش که کر و لال است، پیش از موعد وضع حمل کند. آرپیتا بوسله یک ماه زود به دنیا آمد.

بوسله در مصاحبه‌ای در مدرسه ادونتیست روز هفتم آلات واقع در ۳۰ کیلومتری کولاپور، شهری شلوغ با جمعیت بیش از ۱ میلیون نفر، گفت، «اما خدا توانست از مرگ پدرم برای هدایت مادرم به سوی عیسی استفاده کند.» بوسله نخستین ماه‌های زندگی خود را با مادرش، آکاتای در بیمارستان سپری کرد. هم او و هم مادرش ناتوان بودند. این وضعیت خطرناک باعث نگرانی دایی او، ساتیش که روزانه در بیمارستان به ملاقات آن‌ها می‌رفت، شد.

یک روز شبانه وقتی که ساتیش برای تشویق خواهرش به بیمارستان رسید، غریبه‌ای را دید که به کنار همه تخت‌ها رفته و با مریض‌ها دعا می‌کند. ساتیش با کنجکاوای به آن مرد نزدیک شد و متوجه شد که او یک شبان ادونتیست بود.

بوسله گفت، «دایی من هندو بود. اما برای کمک به مادرم درمانده بود، بنابراین از شبان خواست که برای او دعا کند.»

شبان برای مادر و بچه دعا کرد. ساتیش با استفاده از زبان اشاره، سخنان شبان را برای خواهرش ترجمه کرد.

در حینیکه شبان به طور مرتب از مادر و نوزاد بازدید نمود، حال آن‌ها شروع به بهبودی نمود. بوسله گفت که ساتیش شگفت‌زده از شبان در مورد ایمانش پرسید. پس از چند ماه مطالعه کتاب مقدس، ساتیش و خواهرش عیسی را پذیرفتند. مادر، دختر خود را وقف خدا نمود و از زمانی که شروع به حرف زدن کرد، به او آموخت که هر روز ساعت ۷ عصر دعا کند.

بوسله گفتم، «هر روز در ساعت ۷ عصر من بی توجه به جایی که هستم، دستانم را برای دعا به هم می‌گیرم. تا جایی که یادم می‌آید من این کار را انجام می‌دادم.» او اکنون دانش‌آموز کلاس هفتم مدرسه شبانه‌روزی آلات ادونتیست است که بودجه برای ساختن ساختمان جدید کلاس‌هایش را از هدایای سبت سیزدهم در فصل سوم ۲۰۱۷ دریافت نمود. بوسله خود در سن ۱۳ سالگی تعمیم داده شد.

بوسله گفتم، «من تصمیم گرفتم تعمیم بینم زیرا دیده‌ام که عیسی چگونه خانواده من را از طریق کلیسای ادونتیست روز هفتم برکت داده است. من می‌خواهم بدلیل داستان زندگی مادرم از عیسی پیروی کنم. من تمام کارهایی که عیسی برای او انجام داده است را دیده‌ام.» آریتا بوسله، دانش‌آموز ۱۴ ساله یک مدرسه ادونتیست در غرب هند.